

ఈ నారం శృంగార కథ

బద్దకంగా కళ్ళు విప్పింది అంజన. ఎదురుగా గోడమీద గడియారం అరు న్నర అయ్యిందని చెప్తోంది. అప్పుడే మెళుకువ వచ్చిందేమిటి? అనుకుంది. కళ్ళు మూసుకుంది మళ్ళీ.

అప్పుడే ఏదో జ్ఞాపకం వచ్చి ఆమె అధరాలమీద చిరునవ్వు మెరిసింది. నిద్ర ఎగిరిపోయింది.

ఒకప్పుడు... ఎంతసేపు ప్రశాంతంగా నిద్రపోదామా అని వుండేది. ఇప్పుడు? నిద్రపోతూ ఎంత సమయం 'మిస్' చేస్తున్నాను అనుకుంటోంది. నిద్రే రాకుండా వుంటే... ఆ సమయమంతా శంతన్ ఆలోచనలతోనే జీవించ వచ్చునని భావిస్తోంది.

అంజన మనసు ఆలోచనల్లో కొట్టుకు పోతోంది.

"ఏం చేస్తుంటాడిప్పుడు, శంతన్? నిద్ర లేచివుంటాడా? హాయిగా ఏ దిగులూ లేకుండా

ఒక్కసారిగా మంచం మీదనుండి లేచి, కింది కి దిగింది ఆ వూపుకి. ఆ తాకిడికి ఫ్రీగా వున్న నైట్ లోపలి ఎత్తు కండరాలు స్ప్రింగు బంతుల్లా ఆడాయి. అంతదాకా ఆమె గాఢ పరిస్వంగంలో మైమ రచిన మంచం వియోగబాధతో మూలిగింది.

ఒక్కసారిగా మంచం మీద నుండి లేచి కిందికి దిగింది. ఆ వూపుకి, ఆ తాకిడికి ఫ్రీగా వున్న నైట్ లోపలి ఎత్తు కండరాలు స్ప్రింగు బంతుల్లా ఆడాయి. ఆమె గాఢ పరిస్వంగ గంలో మైమరచిన మంచం వియోగ బాధతో మూలిగింది.

స్వప్నావస్థలోనే వుండి వుంటాడా? ఇంకా నిద్రపో తూనే వున్నాడేమో. తవలా అశాంతి జీవనం కాదు అతడిది. ఏ బాదైనా, అపవాదైనా తనేగా భరించాల్సింది. ఇదేమిటి? భరించాల్సి వస్తుందని భయపడుతోందా తను? శంతన్ కోపం ఏమైనా వేయగలవంటున్నదే, తనేమైనా సర్వాలేదు అను కుంటున్నదే... తనలోని ధీరత్వమంతా ఏమి య్యింది?

వేయి వాసింది. స్వీచ్ తగల్గేదు. అటూ, ఇటూ తడిమింది. అందింది నొక్కింది.

టేబుల్ రికార్డర్ ఆన్ అయ్యింది.

త్రావ్వంగా మనసుని నృత్యం వేయిస్తూ సంగీతం.

"ఉదయాన్నే సంగీతం వివలాన్ని మించిన హాయి వుండదు నాకు" అన్న శంతన్ మాటలు జ్ఞప్తికొచ్చి బెడమీద దొర్లింది.

శంతన్ మాట్లాడుతుంటే ఎంతసేపైనా వి నాలివిస్తుంది. ఒక్క అనవసరపు మాట లేకుం డా లిప్తిగా, తియ్యగా చెబుతాడు కబుర్లు.

దాని బాధని భాతరు వేయని అంజన నిర్ణయంగా బాత్ రూమ్ లోకి పోతూ, టేబుల్ రికార్డర్ ఆఫ్ వేసింది.

ముఖం కడిగిందామె. చల్లని నీళ్ళు ఆమె ముఖాన్ని కావలించుకొని వెచ్చబడ్డాయి.

విడువ్వర.... మరో అరగంట...

బస్సుదిగి పది నిమిషాలు వడిచింది. తన గమ్యం వేరువపుతున్న కొద్దీ ఆమెలో ఉత్పాహనూ, ఆనందమూ ఎక్కువవుతూ వచ్చాయి.

గేటు తీసుకుని వెళ్ళి, తలుపు తట్టింది. ఆమె వేళ్ళ సుకుమారత్వాన్ని, మెత్తదనాన్ని ఏమాత్ర మూ భాతరు వేయని ఆ తలుపులు అసలు చలించ లేదు. సిగ్గుపడి కాస్త గట్టిగా తట్టింది... తట్టింది. అప్పటికి అనింది ఆ తలుపులకి.

లోపల అలికిడి చెవిన పడగానే అంజన ఊపి రిలో వేగం పెరిగింది. దాంతో పాటే గుండె చప్పు డూ! ఎందుకీ కలవరం తనలో...? తను గొప్పగా

ప్రేమింవే వ్యక్తి తన సర్వస్వాన్ని అర్పించిన వ్య వేరువపుతున్నందు వేతనా...! తెరుచుకున్నాయి తలుపులు.

"అంజనా!" సంభ్రమంతో పలికింది, శంతన్ శంతం.

కొద్దిసేపు కళ్ళే మాట్లాడుకున్నాయి.

"నిత్రంగా వుండే ఇంత ఉదయాన్నే దర్శన భాగ్యం కల్పించడం. కలలోని దేవకవ్య తనే స్వయంగా వచ్చి తలుపు తట్టి... నన్ను కరుణించడం..."

"వాల్లే మాటలు. ఆ పొగడలకి నేనేం పొంగి పోను. ఏమిటి అనతారం? ఇప్పుడేనా లేచింది. పక్కమీదనుండి?"

"అవును. నువ్వొస్తావనే కాబోలు, నా సిక్స్ పెన్స్ నన్ను మేల్కొల్పింది" అంటూనే ఆమెని లోపలికి లాగాడు. ఎవరో చూస్తారన్న భయం ఏ కోశానా వుండని అతడిలోని ఆ యాక్టివ్ నెస్సే... ఉధృతమే... అంజనకు ప్రాణం నిలవనీదు.

శేషం

అతడి పట్టునుంచి రైస్ గా తప్పించుకొని తలుపులుమూసి, గడియ పెట్టింది. ఆమెవెనక్కి తిరక్కమునుపే నడుంచుట్టూ వేతులు పోనించి ఆమె మెడమీద సుతారంగా ముద్దు పెట్టుకున్నాడు శంతన్. రక్తమూ, నదాలూ జివ్వుమంటుంటే, ఆ స్పర్శకోసమే తన బ్రతుకన్నట్లు మత్తుగా కళ్ళు అరమోడ్చింది అంజన.

తర్వాత ఆమె భుజంమీద వేయివేసి నడిపిస్తూ "విద్రోహి విశేషముందా, ఇంత పొద్దున్నే మా మీద దయ కలగడానికి" అన్నాడు.

"దయే! నిన్ను లాలిద్దామని" అంది విలిపిగా.

ఉత్సాహపడ్డా "విజంగానా" అన్నాడు.

"నిద్రలేవడం ఓ జన్మలాంటిది అన్నావుగా ఓసారి. ఈ పాపాయి ఎట్లా వుంటాడో చూద్దామనీ, ఏడిస్తే లాలిద్దామనీ వచ్చాను" అంది.

"నీముందు నిస్పటికీ బుల్లి పాపాయినే నేను. కానీ ఏడవడం వేతకాదే నాకు. ఎట్లా లాలిస్తావయితే" మురిపెంగా, గారాము పోతూ అన్నాడు.

ఆమె మంచంమీద కూర్చుని, అతడు పడుకుంటే తలని ఒళ్ళో పెట్టుకుంది. ఎందుకనో

నిమిషంపాటు అతడు కళ్ళు మూసుకున్నాడు. అప్పుడే పక్కమీంచి లేచిన అతడి ముఖంలోని సహజత్వం, అమాయత్వం ఆమెని చలంపవేశాయి. ఆ భావాన్ని అణచడం వేతకాక అతడ కళ్ళమీద ముద్దు పెట్టుకుంది.

అతడు కళ్ళు తెరచి, హాయిగా వచ్చాడు.

"ఎంత హాయిగా ఉందో తెలుసా నీ వొళ్ళో పడుకుంటే. మానస ఒడిలోని శిశ్యం జ్ఞాపకమొస్తోంది" అన్నాడు. ఏమాత్రమూ అలోచన లేకుండా.

శంతన్ నోటివెంట మానస ప్రస్తావన రావడంతోనే అంజన హృదయం కలుక్కుమంది. జెలసీతో ఆమె వొళ్ళు కంపించిపోయింది. అప్పుడే ఆమె కళ్ళలోకి కూసిన శంతన్ స్వప్నయ్యాడు. ఆ కళ్ళ ఎరుపు అతడికి తను వేసిన తప్పేమిటో తెలియపర్చింది.

మనసులో ఎట్లాంటి బానమూ కలిగినా తనకు ప్రయమైన వ్యక్తులకు చెప్పుకునే విజాయితి అతడిది. అదే అతడి బలహీనత్వంగా అప్పుడప్పుడూ బయటపడుతుంది.

"నీ ఆడవాళ్ళకి ఎంత జెలసీ?" అంటూ ముకుళించుకుపోయిన ఆమె ముఖాన్ని వేళ్ళతో సవరదీస్తూ ఆమె భుజంమీద కింద ముద్దు పెట్టుకున్నాడు.

అప్పటికీ ఆమె మానంగానే వుంది. ఎంత అవమానం తనకి? అతడు వినాహితుడని తెలిసినా తన హృదయంతోపాటు వొంటిని మనస్ఫూర్తిగా అర్పించిందే. అయినా కూడా తన పసుక్షంలో అతడు మానసని తలచుకోకుండా వుండేట్లు చేయలేకపోవోందెందుకని?...

హృదయంలోని బాధంతా, వేదనంతా కళ్ళ ద్వారా బయటపడింది.

చూసి శంతన్ విశ్రేష్టడయ్యాడు, కదిలి పోయాడు.

"స్త్రీలను మరీ ఇంత సున్నితంగా ఎందుకు మలినాడో ఆ స్పష్టికర్త" అని ఆమె కళ్ళని తుడుస్తూ "నీమిటిది సిచ్చీ" అన్నాడు.

"నా ఎదుట కూడా నీకామె జ్ఞాపకం రావడం... అవునులే... నీ మనసులో వాకంటూ స్థానముంటే కదా" అందామె, కంఠం వొణుకుతుంటే.

బుద్ధియజ్జమాల్ని

మాటలే కరువయినాయతడికి. తన హృదయంలో మానసిక తప్ప మరోస్త్రీకి చోటు వుండకూడదని అతడు అంజన పరిచయం కాకముందు గిరి గీసుకుని వున్నాడు. చిత్రంగా అంజన అతడి హృదయంలో ప్రవేశించింది. చాలా సార్లనుకున్నాడు. తన హృదయంలో స్థానం ఎవరిది— మానసదా... అంజనదా...? ఒకే ఒరలో రెండు కత్తులు... లేదు... తన హృదయంలోనే రెండు అరలు. ఒకటి మానసిక సాంతమయితే, మరోటి అంజనది. అంతే!

అతడిలోని ఘర్షణని అంచనా వేయటానికి ప్రయత్నిస్తూ, అతడి మెళుకలో కనిపించే భావాల కోసం చూస్తోంది అంజన.

తొలి చూపు మానసిక తల్లిదండ్రులు పుట్టింటికి తీసుకుపోయారు. కొద్దిరోజులు ఎట్లాగో నెట్టుకొచ్చాడు శంతన్. తర్వాత ఒంట రితనం అతడికిదుర్భరమయ్యింది. మానసిక లేకుండా క్షణం కూడా బతకడం తనకు వేతకాదనుకుంటున్న సమయంలోనే అంజన డాన్స్ ప్రోగ్రాం చూడడం తటస్థించింది. ఆమెనృత్యంలోని సహజత్వం, సజీవత్వం ఉట్టిపడే ఆమె అభినయం అతణ్ణి ఉత్తేజితుణ్ణి చేసింది. ఆమెకి తన అభినందనలు తెలప కుండా వుంటుం అతడికి సాధ్యం కాకుండా పోయింది.

అంజనకి ఇటువంటి అభినందనలు కొత్తకాదు. పురుషులూ కొత్తకాదు. ఎంతోమంది పురుషులు ఆమెని ప్రేమిస్తున్నామంటూ ఆమెకి దగ్గరకు రావటానికి ప్రయత్నాలు చేశారు. వాళ్ళలో ఎవరికీ తనని పెళ్ళి చేసుకునే వుద్దేశం లేదని తెలిసి వాళ్ళని దూరంగానే వుంచుతూ వచ్చింది.

ఆమెకి నాట్యమంటే ప్రాణం. దానివల్లనే ఆమె ఈ లోకంలో గుర్తింపు సంపాదించుకుంది. అందువేతనే 'పెళ్ళి' అనే భావాన్ని తన మనసు లోంచి తుడిచివేసింది. ఏ భర్తాతన భార్య నలుగురిలో గణైకట్టి ఆడుతుంటే సహించలేదని ఆమె తనకి పరిచయమైన మగవాళ్ళ కారణాన తెలుసుకోగలిగింది.

అయితే కొన్ని భావాలు రీజనింగ్ కి అందవు. హఠాత్తుగా కదిలి, నిద్రపోనీకుండా వేస్తాయి. శంతన్ ని చూసినప్పుడు అట్లానే ఫీలయ్యింది అంజన. అతడు తనకి అభినందనలు చెప్తున్నప్పుడు, అతడి పెదవి కదలికలు ఆమెని పట్టి ఆసాయి. తన జీవితం గొప్ప మార్పుకి గురి కాబోతున్నదని ఆ క్షణాల్లోనే ఆమెకి తోచింది అది మొదలు. తమిద్దరి మధ్య ఏర్పడ్డ శారీరక సంబంధం గురించి ఆత్మవిమర్శ వేసుకోవాల్సిన అవసరం ఆమెకెప్పుడూ కలగలేదు. చిత్రమేవంటే నాట్యమే ప్రాణమను

కున్న ఆమె శంతన్ మీది మోహంతో నాట్యాన్ని పయితం విస్మరించే స్థితికి వేరుకుంది. స్త్రీ ప్రేమ ఎంత బలమైనదో ఇంతకంటే నిదర్శనం అనవసరం.

అయితే శంతన్ స్థితి వేరు. మానసిక గొప్పగా ప్రేమించాడు. ఓ మంచి మనసున్న భర్త భార్యని ఎట్లా ప్రేమించగలడో అటువంటి ప్రేమ కాదు మానసిక అతడికున్నది. మానసిక తప్ప తనకి జీవితమే లేదనుకున్నాడు తన రక్తంలోనూ, దేహంలోని ప్రతి అణువులోనూ ఆమె నిండిపోయిందనుకునేటంతగా ప్రేమించాననుకున్నాడు పురుషుడు కోసమని ఆమె పుట్టింటికి పోగానే

ది? తాను మంచం మీదనే వున్నాడు, కానీ తల మాత్రం మానసిక వాళ్ళోలేదు. మానసిక లేదు, మంచంమీద.

విమయ్యందా అని కలవరపడ్డా మంచం మీదనుంచి లేచాడు. అంతలో కిచెన్ లో చప్పుడయ్యింది. దిగులుతీరి ఆమెనే వంటింట్లోకి పోయాడు. టీ కాస్తోంది అంజన, స్టాప్ మీద.

"కోసం పోయినట్లైనా?" అన్నాడు గట్టిగా కావలింపకుంటూ.

ఆ కావలింపులోని బలాన్ని తట్టుకోలేక "వదులు" అంటూ విడిపించుకోవటానికి అవస్థపడుతుంటే... రెండు చేతుల్లో ఆమెని పైకెత్తాడు.

షాక్ అయిన మిథున్

అనితా ఆయుర్బాధకి తనమీద ఎంతో అభిమానం, ఇష్టం వున్నాయన్న విషయం మిథున్ చక్రవర్తికి తెలీదట! ఈ విషయం తెలిసి షాక్ అయ్యాను. ఇకనుంచి ఆమెని కలిసినపుడల్లా జాగ్రత్తగా మనసుకుంటాను. ఈసారి ఆమెని కలిస్తే 'హలో' అనడం కూడా కష్టమే!

ఇంతకు ముందు కిమ్మీ విషయంలో కూడా ఇలాగే జరిగింది. నన్ను కలిసినపుడల్లా తనకాళ్ళు బలహీనమైపోతాయంది కిమ్మీ. కానీ కిమ్మీని కలిసినపుడల్లా వాకాళ్ళు బలహీనమైయ్యేవి. ఇప్పుడు అనితా ఆయుర్బాధ గొడవ వచ్చిపడింది అని వాపోతున్నాడు మిథున్ చక్రవర్తి.

ఆమెని అంజన పరిచయం కాస్త రిలిఫ్ విచ్చిందతడికి. అంజనతో పరిచయం స్నేహంలోనే అగుతుందనుకున్నాడు. అట్లాంటిది, అంజనకన్నా ముందే ఆమె గొప్ప ఆకర్షణకి లొంగిపోయాడు. ఇది కూడా చిత్రమే— తాను నైతికంగా పతనమయ్యానని అతడూ తలచలేదు. మానసిక ద్రోహం చేస్తున్నాననీ అతడు వింటించలేదు. అంజన కూడా మానసికపోతే తన హృదయంలో స్థానమేర్పరచుకున్నదని అతడు విశ్వసిస్తున్నాడు. శంతన్ తెప్పరిల్లుకుని చూసేప్పటికి, ఏముం

గాధమైన అనురాగాన్ని, దాన్ని మించిన వాంఛనూ నింపుకున్న అతడి కళ్ళు తన కళ్ళని పరీక్షిస్తుంటే తల అనతలకి తిప్పుకుంది అంజన. ఆమెలోని ఈర్ష్య ఇంకా వావలేదని బాధపడి.. ఆమెపట్ల జాలి అధికమై చెంపని ముద్దు పెట్టుకున్నాడు. నడుము పక్కగా పాట్టమీద అతడి పెదాలు తాకగానే రక్తం ఒక్కమారుగా కేకపెట్టి నా అణవిపెట్టింది, బలవంతంగా. అప్పటికే ఆమె దయ తలచకపోవటంలో ఆమెని దించి... ఏమాత్రమూ ఆమె మైండ్ కి

అందని విధంగా ఆమె రెండు వేతుల్లో తన చెంపలు వాయించుకున్నాడు. ముందు శిల మాదిరి మల్లే చలన రహితమై... ఒళ్ళు ఒణుకుతుంటే... బలవంతాన తన వేతులు స్వాధీనంలోకి తెచ్చుకుంది.

“ఏం పనిది?” బలహీనంగా అంటూ చప్పున అతడి కంఠాన్ని కావలించుకుంది.

“నీకు కోపం తెప్పించినందుకు శిక్ష” అన్నాడతను.

“ఏం శిక్ష? నా అరవేతులు మంటలు పుడుతుంటే” అంది నవ్వుతూ.

“అ... నిజంగానా” అని ఆమె అరవేతులు పరీక్షించాడు. తన చెంపల గట్టిదనాన్ని తట్టుకోలేక ఎర్రబడ్డ ఆమె అరవేతులమీద ముద్దులు పెట్టుకున్నాడు ఉధృతంగా.

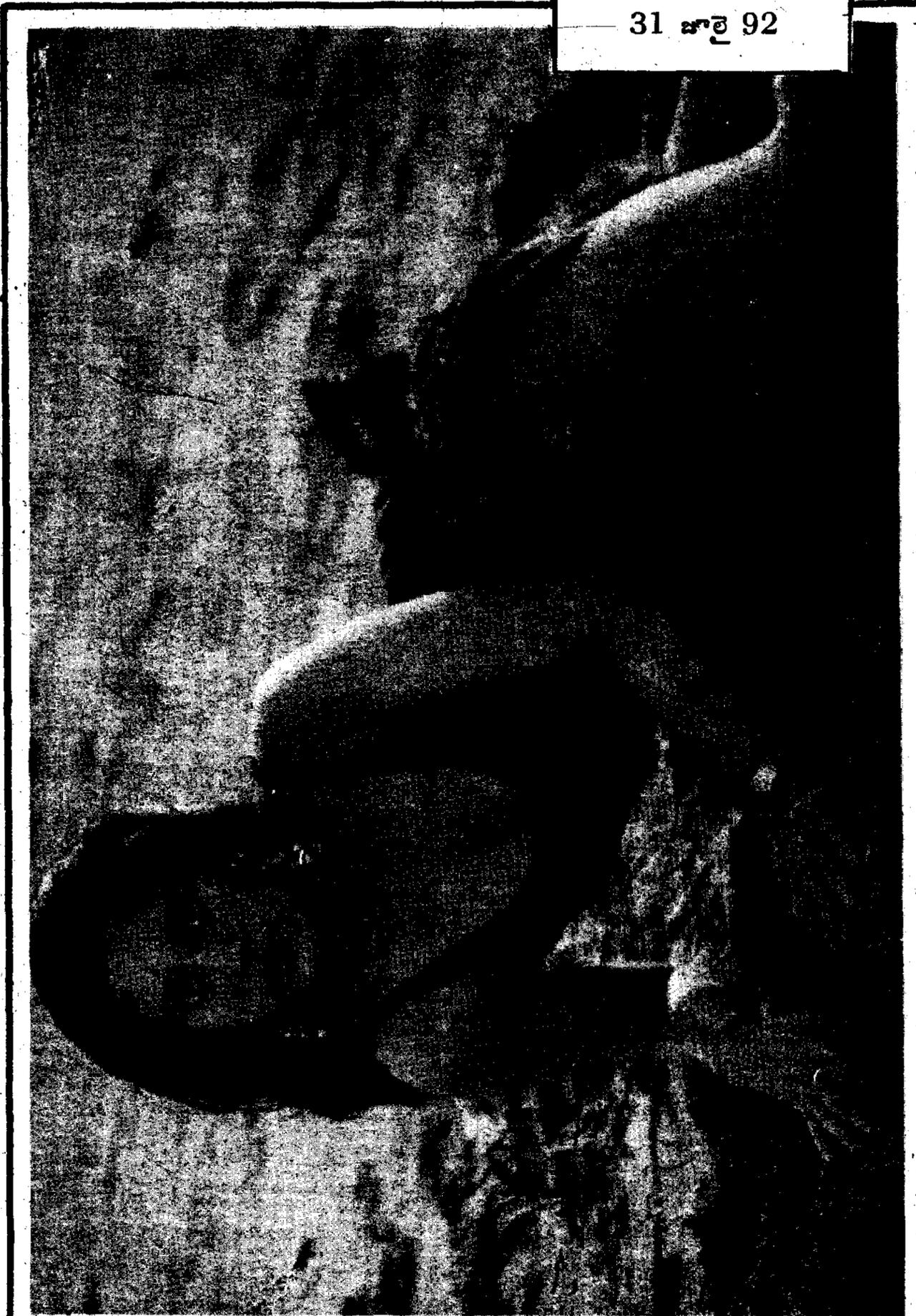
“వీటి మీదనా నీ ప్రతాపం?” అని అంజన ఉడికిస్తుంటే మాటల్లో కాకుండా వేతల్లో చూపించడానికి ఉద్యుక్తుడయినాడు శంతన్, ఆ వంటింట్లోనే.

తనని ఏమాత్రమూ పట్టించుకోకుండా ఒక రిలో మరొకరు ఐక్యం అవుతోన్న ఆ జంటమీద జెలసీ పుట్టి ప్లవ్ మీద గిన్నెలో వున్న ‘టీ’ అదృశ్యమైంది.

కాలాన్ని శాసించే జపనీయులు

కాలం చాలా విలువైనది. జరిగిపోయిన నీ ఒక విముషాన్ని తిరిగి తెచ్చుకోలేము. కాలానికి మన ఆయుష్షుకి ముడిపడి వుండటంతో కొంతకాలం వృధా అయ్యిందంటే, మన జీవన కాలం కూడా ‘వృధా అయినట్లే. మనం ఉపయోగించుకోవాల్సిన సమయం తరిగి పోతున్నట్లే! కాలం విషయంలో జపనీయులు చాలా జాగ్రత్తగా వ్యవహరిస్తారు. మన వాళ్ళు రైళ్ళలోను, బస్సులలోను ప్రయాణిస్తున్నప్పుడు, అడవారయితే వీరలు, వగలగురించో, మగవారయితే రాజకీయాలగురించో వృధా వర్షలు జరుపుతూ కాలాన్ని గడిపేస్తారు. కానీ జపాన్ వారు గ్రూపులుగా ఏర్పడి, తమ ఉద్యోగానికి వచ్చేటప్పుడ, వచ్చేటప్పుడు రకరకాల విజ్ఞానబాధయకమైన విషయాలను, విదేశీయ భాషలను నేర్చేదాకా ఒక మాస్టారిని ఏర్పాటు చేసుకొని ఆ కాలాన్ని సద్వినియోగ పరచుకొంటారు. అలా ప్రతి విముషం ఒక క్రొత్త విషయాన్ని తెలుసుకోవాలను కొంటారు కనుకనే, ప్రతి విముషం ఒక వింత వస్తువును ప్రపంచానికి అందించ గలుగుతున్నారు వారు.

— సురభి

అనితా నెం..1 అవుతుందట!

ప్రతి చిత్రంలోను ఒక కొత్త అమ్మాయిని పరిచయం చేసే దేవానంద్ తన ‘ప్యార్ కా తరానా’లో అనితా ఆయూబ్ అనే పాకిస్తానీ అమ్మాయిని పరిచయం చేస్తున్న విషయం తెలిపిందేకదూ!

అనితా వల్ల తన సినిమా సూపర్ హిట్ అవుతుందని, ఆ తర్వాత అనితా ఆయూబ్ నెంబర్ వన్ హీరోయిన్ అవుతుందని అందరికీ చెబుతున్నాడు దేవానంద్.

వచ్చే కర్రమే!
విరం విరం-వీళ్ళు-వీళ్ళు